

Педагогічним працівникам про попередження буліциду серед здобувачів освіти

Останнім часом у соціальних мережах та платформах з'являється все більше небезпечних ігор, челенджів, анонімність, безкарність, масштабність і швидкість яких сприяють розповсюдженню через величезну аудиторію в Інтернеті.

Ці явища можна розглядати як прояв **буліциду**, *тобто загибель унаслідок кібербулінгу – інформаційного терору, що передбачає систематичні жорстокі дії з боку булера з метою нашкодити, порушити права жертви на безпечне здоров'я і життя, обмежити свободу волевиявлення тощо, використовуючи інформаційно-комунікативні засоби.*

Найбільш уразливими в цьому відношенні є підлітки. Це обумовлено тим, що підлітковий вік – це етап активного формування самооцінки, інтересів, моральних уявлень, соціальних установок й потреби в спілкуванні з однолітками.

Підліток прагне отримати новий досвід та яскраві емоції, дізнатися, на що він здатний, та усім продемонструвати свою винятковість, а соціальні мережі стають для нього платформою для отримання бажаного: якщо виконаєш челендж краще, яскравіше, крутіше інших, збереш більше переглядів, надихнеш аудиторію повторити, то тебе визнають. Однак, несформована психіка, соціальні невдачі, бажання втекти від реальних проблем, пандемічна ізоляція в сукупності з ненасильницьким постійним нав'язуванням популярних вірусних челенджів знижує критичність підлітка до обраного ним тренду і призводить до відповідних наслідків.

Усе вищезазначене актуалізує питання відповідної профілактичної роботи в закладі освіти з учасниками освітнього процесу.

**При проведенні просвітницької роботи
з учасниками освітнього процесу варто робити:**

1. З'ясувати в дітей, що вони знають про випадки потрапляння у смертельні квести, челенджі. Будувати роботу, ґрунтуючись на отриманій інформації.

2. Уникати надання нової для учнів інформації про смертельні квести. Це може викликати бажання спробувати пограти.

3. Проводити спілкування на теми, які частково чи опосередковано пов'язані з участю дітей у смертельних квестах, челенджах. Це можуть бути такі теми: «Безпека дітей в Інтернеті», «Цінність людського життя», «Цінність живого спілкування», «Критичне мислення», «Інформаційна та медіаграмотність», «Як працюють маніпуляції», «Як сказати «Ні», «Мое ставлення до складних життєвих ситуацій», «Національна дитяча «гаряча лінія» – для дітей і про дітей».

У той же час, **неприпустимо при проведенні профілактичної роботи:**

1. Акцентувати увагу на темі смерті, особливо візуалізувати її, просячи, щоб діти уявили, як буде погано їх батькам, коли вони помруть, або як буде погано їм, коли помруть їхні батьки.

2. Постійно надавати учню одну й ту саму інформацію з різних джерел. Трапляються випадки, коли протягом тижня здобувачі освіти чують інформацію від класного керівника, практичного психолога, соціального педагога, представників адміністрації, поліції. Це може призвести до перенасичення та викликати бажання пограти в такі ігри.

3. Переобтяжувати заняття інформацією, що викликає негативні переживання. Міфи, страхи, неприйняття, осуд заважають усвідомленню правильних шляхів вирішення проблеми.

4. Детально розглядати будь-які конкретні випадки здійснення самоушкоджень, суїциду, оскільки це має ефект реклами.